

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 215. szám

2010. november

Hétköznapi Istentisztelet - Róma 12:1

Miért legyen okos a mi istentiszteletünk, - címkéhez igazodva - a mi hétköznapi istentiszteletünk? "Tehát...", vagy "azért" a következtető mondat kapcsoló szava. Abból következtet az apostol, amit az előző fejezetben kifejtett.

Amiért Isten olyan irgalmas volt - hozzátok, hogy a legnagyobb áldozatot is meghozta, megszületett Fiát adta váltságul értetek, ne hagyjátok ezt válasz nélkül! Erre az életmentő - a ti életeteket megmentő - irgalomra hivatkozik az apostol, amikor nyomatékosan teszi kérését, kérése: "*szánjátok oda testeteket*" hálából az Isten szolgálatára! Az ő irgalma a legnagyobb a ti életetekben, mert ez jelenti a nagybetűs Életet, az örök életet.

A megszokott értelemben próbáljuk először magát az istentiszteletet, istentiszteleteinket megvizsgálni. Mi mindent megteszünk azért, akit igazán, szívből tisztelünk! Akit tisztelünk, azt valamilyen szinten szeretjük is. Nem is csak szóval és nyelvvvel, hanem tettekkel (1.Jn. 3:18.). Istentiszteleteink célja valóban annak a megtisztelése, aki a legfőbb lény életünkben? Szoktunk-e valamilyen látogatásunk vagy találkozásunk ígéreténél tekintettel lenni arra, hogy a másik által javasolt időpont éppen a hétköznapi istentiszteletre vagy bibliaóra esik? Vagy képesek vagyunk-e lemondani egy olyan programot, mely váratlanul éppen az istentisztelet vagy a bibliaóra idejére esik? Melyiknek van elsőbbsége az életünkben. Ha volt már ilyen - őszintén merem remélni, hogy volt, bár ez nem ahhoz a reménységhez tartozik, amely nem szégyenít meg (Róm.5:5.). Nos, ha volt, akkor ezt gyakoroljuk, ezt tegyük - jó - szokásunkká! Ha pedig nem emlékszünk ilyenre, akkor tegyük meg, talán elő-

ször életünkben, hogy legyen rá precedensünk, legyen mire emlékeznünk, s irányadó eset legyen! Melyiket tiszteljük jobban: az embert, s az ember által szervezett programot, vagy Istent, s az ő - számunkra maradandó értékeket ajándékozó - programját, az istentiszteletet?

Hétköznapi több van, mint vasárnapból. Ebből kifolyólag bajainkból, kísértéseinkből és problémáinkból is több van, mint vasárnap. Mennyivel inkább lenne szükségünk az isteni erőre, segítségre, a Lélek minden gyümölcsére (Gal.5:22-23.), mely legalább arra az időre kikapcsolna a robotból, és bekapcsolna bennünket a mennyei erőhálózatba! Engedjük, hogy a mi életünkben is tapasztalattá váljon Pál tapasztalata: "*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít*" (Fil.4:13.)!

A hétköznapi istentisztelet másik jelentése, ami több az istentiszteleti szertartásnál, a szolgálat. Az Úr Jézus is több jót tett hétköznapiokon, mint ünnepnapokon. Kövessük példáját! A szolgálatnak pedig minősített esete, amiért itt tart bennünket Isten e világban, a mindnyájunknak adatott igehirdetés (1.Pt.2:9.), a bizonyágtétel. Soha sehol annyi hitetlen emberrel nem vagyunk összezárva, mint a hétköznapiokon a munkahelyünkön; soha semmikor nem találkozunk, méghozzá rendszeresen annyi megváltásra szoruló emberrel, mint hétköznapijainkban; soha máskor nem építhetünk ki annyi emberi kapcsolatot, mint éppen ezeken a hétköznapiokon!

A munkahelyen dolgozni kell, nem prédikálni. Igaz, de lehet olyan munkahelyi légkört teremteni, mely örömmé teszi azt a másik ember számára is. Lehet olyan szeretettel és készségesen viselkedni (2.Kor.2:15.), hogy szóba álljanak velünk a munkatársak. Vannak - mert azokat csinálnak - olyan percek (sokszor nem is kevés), amikor egy futballmeccset, vagy egy politikai eseményt "kitárgyalnak", miközben azért elvégzik a kiszabott munkát, ha keresni (és találni is) akarnak egy kis

pénzt. A hívő ember is kihasználhat hiábavaló beszéd helyett ilyen töredék időket a bizonyágtételre (1.Kor.15:58; 1.Pt.3:15-16.).

Továbbá munkába menet és munkából jövet, az utazás vagy a várakozás üres idejét jó beszélgetésekkel, kapcsolatteremtéssel gazdagon ki lehet tölteni. S ha ez megvan, akkor akár barátság is szövődhet két ember között. Először a magam barátjává kell tennem azt, akit Jézus barátjává szeretnék tenni.

Kezdjük el teljesíteni a legnagyobb parancsolatot, s akkor minden megoldódik: *"A legfőbb ez: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből! A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat! Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat"* (Mk.12:29-31.).

(Balog Miklós – BH.)

A 23. zsoltárnak egy modern változata

A munkám ritmusát az Úr szabja meg.
Nem szükséges hajszoynom magam.
Újra és újra találok egy csendes percet,
Egy lélegzetvételi szünetet,
melyben magamhoz térek.
Olyan látomásokat ad,
amelyek láttán összeszedem erőmet
és derűs nyugalom tölt el
Olykor nagyobb erőfeszítés nélkül is sikerül
valami.
Ezáltal ráeszméltet, hogy bizakodónak kell
lennem.
Sokszor észreveszem,
hogya az Úrban bízom, nyugodt marad a szívem.
Jóllehet nagyon sok a munkám,
nem kell elvesztenem nyugalمامat...
Ő jelen van minden órámban és minden
dolgomban.
Ezért az események elvesztik fenyegető arcukat.
Gyakran a zűrzavar közepette is olyan élményben
van részem,
amely bátorságot ad.
Úgy érzem, mintha valaki frissítőt nyújtana,
amelyben békesség és védelem van.
Ilyenkor érzem, hogy növekszik az erőm,
kiegyensúlyozott leszek
és sikerül a munka.
Mindezekén túl, egyszerűen jó tudnom,
hogy az én Uramnak nyomdokaiban járok
és hogy most és mindenkor
otthon vagyok Nála.

*Írta: Toki Mijasina, japán lány,
hajszolt tempójú korunk embereinek szánva*

A chilei bányászok Istenről tesznek bizonyágot

**Ha őket nem hagyta el
- Téged sem hagy el.
Meghallgatja kiáltásodat.**

*"Hívj segítségül engem a nyomorúság idején,
én megszabadítalak téged, és te dicsőítesz engem."* (Zsolt.50:15.)

A CBN News arról számolt be, hogy a chilei bányából kimentett bányászok többsége egy mély szellemi életről és az Istenben való hitről tettek bizonyágot. A riport azt is megjegyzi, hogy mindannyian egyetértettek abban, hogy a hitük tartotta őket épségben és biztonságban azalatt a 69 nap alatt, amíg a föld mélyében voltak.

A riport szerint minden egyes bányász egy olyan pólót viselve jött ki a mentőkapszulából, aminek az elején az állt, hogy "Köszönöm Uram". A póló hátulján ezek a szavak álltak: "Neki legyen dicsőség és tisztesség", a 95. Zsoltár 4-ből, a póló ujján pedig "Jézus" neve szerepelt.

Mario Sepúlveda, a második dolgozó, aki kilépett a kapszulából, ezt mondta: *"Isten és az ördög harcolt felettem, és Isten győzött. Mindvégig tudtam, hogy ki fognak hozni. Mindvégig hittem az itteni chilei szakemberekben és a Nagy Teremtőben."*

A negyedik felszínre lépő bányász, Carlos Mamani, azonnal letérdelt, ahogy kijött a kapszulából, majd az égre mutatott, hálát adva Istennek, és ugyanígy tett Omar Reygadas, *akinek egy Biblia is volt a kezében, a sisakjára pedig ez volt írva: "Isten él"*.

Egy másik riport megjegyzi, hogy a 19 éves Jimmy Sanches még a bányában rekedve írt egy levelet, amit felküldtek a felszínre, ezzel a szöveggel: *"Valójában 34-en vagyunk, mert Isten soha nem hagyott el minket itt lent."*

(Forrás: [Staff - CBN](#) Magyarra fordítva az *ElijahList* 2010. 10. 15-i hírleveléből)

Beszámolt a mennyországról az órákig halott kisfiú

Egy hároméves német kisfiú lehet az első a világon, aki a túlvilágon járt, de újra él, és elmesélheti tapasztalatait - adta hírül a Blikk. (2010. április 16., péntek)

A fiú apró kora ellenére döbbenetesen részletes leírást adott a halálban látottakról, a mennyországról, ahogy ő nevezi, és a rég halott nagyanyjával való találkozásról, aki visszaküldte őt az életbe. A kis Paul nagyapja brandenburgi otthona mellett esett bele a jeges vízű tóba, de csak később vették észre eltűnését.

A gyermek az orvosok szerint több mint három órát töltött a négy-öt fokos vízben, a szíve leállt, de a teste annyira lehűlt, hogy agya, és testének szövetei nem károsodtak az oxigénhiány miatt. Miután kihúzták és kórházba vitték, a szíve újra elindult, amelynek már önmagában is csodájára jártak az orvosok, hát még amikor a kisfiú mesélni kezdett.

– Paul lassan tért magához, a tekintete a távolba révedt, mintha olyasmit látna, amit mi nem – mesélte az ébredés és a beszámoló pillanatait a fiú anyja. – Később elmesélte, hogy emlékszik a pillanatra, amikor belefulladt a tóba, mert hirtelen megszűnt minden fájdalma. Alagútról, fehér fényről nem beszélt, de azt mondta, egy fura, nagyon világos helyre jutott, ahol sok ember volt.

Hirtelen ott állt előtte Emmi nagyi, a férjem édesanyja, és nagyon kedves volt vele.

Beszélgettek, de Paul szerint a nagyi állandóan azt hajtogatta, hogy most már nagyon hamar vissza kell mennie. A kisfiú halálélménye sokban hasonlít más, klinikai halálból visszatért ember beszámolójához, ám a szakértők szerint Paul esetében sokkal többről van szó. A gyermek ugyanis hosszú órákon át volt gyakorlatilag halott, nem csak másodpercekig vagy percekig, mint azok a betegek, akiket újraélesztnek.

(-net-)

A régi kereszt és az új kereszt

Ez a cikk a The Alliance Witness-ben jelent meg először 1946-ban. Gyakorlatilag a világ minden angol nyelvű országában ki lett nyomtatva, és számos kiadó traktátus formájában terjesztette évtizedeken át.

Az új kereszt bejelentés nélkül és észrevétlenül jelent meg a népszerű evangélikál körökben. Hasonlít a régi kereszthez, mégis más. A hasonlóságok felszínesek, a különbségek viszont alapvetőek.

Az új keresztből, új keresztyén életfilozófia áramlott ki, az új életfilozófiából pedig, új evangélizációs módszerek, új típusú összejövetelek és új fajta igehirdetés következett. Az új evangélizáció ugyanazt a nyelvezetet használja, mint a régi, de a tartalma nem azonos a régivel, és a hangsúlyai is másak, mint azelőtt.

A régi kereszt soha nem lépkedett együtt a világgal, sőt Ádám büszke testének az út végét jelentette. Hatályba léptette a Sinai törvényben foglalt ítéleteket.

Az új kereszt azonban nem áll szemben az emberrel, sőt, barátságos haver lett, aki ha jól értelmezzük, óceányi mennyiségű tiszta szó-rakozást, és ártatlan élvezeteket nyújt. Ádám életét semmiben sem gátolja az új kereszt. Élete motivációi maradhatnak változatlanok: továbbra is az élvezeteknek hódol, csak mostmár nem trágár dalokat énekel, hanem kórusműveket, és ezentúl csak vallásos filmeket néz esténként és nem iszik töményet. A hangsúly továbbra is az élvezeteken van, noha erkölcsi és intellektuális szempontból itt már sokkal kifinomultabb szórakozásról van szó.

Az új kereszt új és teljesen más evangélizációs megközelítésre bátorít. Az evangélizátor nem követeli a régi élet megtagadását, az új élet befogadása előtt. Nem kontrasztokat, hanem hasonlóságokat prédikál. A publikum figyelmét azzal ragadja meg, hogy kellemetlen követelésektől mentes mozgalomként mutatja be a keresztyénséget, amely olyan dolgokat kínál, mint a világ, csupán magasabb szinten. Akár mi is legyünk a féktelen világ éppen divatban lévő kívánsága, az evangélizátor ékesen bizonyítja, hogy az evangélium ugyanazt kí-

nálja, azzal a különbséggel, hogy a vallásos termék jobb.

Az új kereszt nem okoz sérülést a bűnösnek, csak átirányítja. Ráállítja egy tisztább és vidámabb életútra, és egyúttal megmenti az önbecsülését is. A magabiztosnak azt mondja: Légy magabiztos Krisztusban! Az egoistának azt mondja: Dicsekedj az Úrban! A kalandvágyónak azt mondja: Jöjj és tapasztald meg a közösséghez tartozás igazi kalandját! A keresztyén üzenet a legfrissebb divat irányába van fordítva azért, hogy elfogadhatóvá váljon a nagyközönség előtt.

Az effajta gondolkodás háttérében meghúzódó filozófia meglehet, hogy őszinte, azonban az őszintesége nem menti fel a hamis volta alól. Azért hamis, mert vak. Teljesen elveszíti szem elől a kereszt lényegét.

A régi kereszt a halál szimbóluma. Az emberi élet durva és kegyetlen végét hirdeti. A római időkben ha valaki felvette a keresztjét, előtte végleg elbúcsúzott a barátaitól. Tudta ugyanis, hogy nem jön vissza. A kereszt nem kötött kompromisszumot, nem változtatott semmit, nem kímélt semmit. Teljesen megölte az embert, tökéletesen és alaposan. Nem próbált meg jóba lenni az áldozatával. Kegyetlenül és keményen lesújtott, és amikor a munkáját befejezte, az ember nem létezett többé.

Az ádami faj halálos ítélet alatt van. Nincs haladék és nincs szabadulás. Isten nem hagyhatja jóvá a bűn egyetlen egy gyümölcsét sem, bármennyire ártatlannak, vagy szépnek is tűnjön az emberek szemében. Isten úgy menti meg az egyént, hogy előbb megöli, és aztán feltámasztja egy új életre.

Az a fajta evangélizáció, amely barátságos párhuzamokat von az Isten- és az ember útjai között, a biblia szerint hamis, és a hallgatók lelkével kegyetlenkedik. A krisztusi hit nem párhuzamosan halad a világgal, hanem keresztezi a világot. Amikor Krisztushoz jövünk, az életünket nem felsegítjük egy magasabb szintre, hanem ott hagyjuk a keresztnél. A gabonamagnak a földbe kell esnie, és el kell halnia.

Mi, akik az evangéliumot prédikáljuk, ne úgy gondolkozzunk önmagunkról, mint ügynökök, akiknek az a küldetése, hogy Krisztus és a világ közötti jó kapcsolatot ápolják. Nem az a küldetésünk, hogy Krisztust elfogadhatóvá tegyük az üzleti világban, a sajtóban, a sport

világában és az oktatásban. Mi nem diplomáták vagyunk, hanem proféták és az üzenetünk nem kompromisszumkeresés hanem ultimátum.

Isten életet kínál, de nem egy megjobbított régi életet. Az élet, amelyet Ő kínál, halálból fakadó élet. Mielőtt valaki elnyeri, át kell mennie a halálon. Meg kell tagadnia önmagát és egyet kell értenie a vele szemben kimondott isteni igazságos ítélettel.

Mit jelent ez az egyén számára, az elítélt, de Krisztus Jézusban életet talált ember számára? Hogyan lehet ezt a teológiát lefordítani a valós életre? Egyszerűen! Meg kell térni és hinni kell. El kell hagyni a bűnt, és aztán önmagadat is. Ne takargass semmit, ne védekezz, ne mentegetőzz. Ne próbálj alkudozni az Istennel, hanem hajtsd le a fejed Isten búsult haragja előtt és ismerd el, hogy méltó vagy a halálra.

Ezt megtéve, egyszerű bizalommal szemléld a Feltámadottat, mert belőle fakad az élet, az újjászületés, a tisztulás és az erő. Az a kereszt mely véget vetett Jézus földi életének, most véget vet a bűnösnek. Az az erő, mely feltámasztotta Krisztust a halálból, most feltámasztja őt

is egy új életre, együtt a Krisztussal. Mindazoknak, akik kifogásolják - illetve az igazság egyfajta beszűkült, privát változataként látják - az eddig leírtakat, azt mondom: Pál apostoltól egészen máig Isten ráhelyezte a pecsétjét erre az üzenetre. Akár ezekkel, akár más szavakkal fogalmazzuk meg az üzenetet, az életet és erőt hozó prédikációk alaptartalma évszázadokon át változatlanul ez volt. A miszticizmus hívei, a reformátorok és az ébredési mozgalmak igehirdetői egyaránt erre helyezték a hangsúlyt, az Isten jóváhagyását pedig jelek, csodák és a Szent Lélek hatalmas megnyilvánulásai bizonyították.

Hogyan merészeljük felhívítani az igazságot mi, akik az erő hagyatékának az örökösei vagyunk? Honnan vesszük a bátorságot arra, hogy az eredeti tervrajz vonalait kitöröljük, a koponya hegyén bemutatott mintát módosítsuk? Isten őrizzen ettől!

Prédikáljuk hát a régi keresztet, és meg fogjuk tapasztalni a régi erőt!

(Ford. Lukács János - Evangéliumi Hirnök)

Tovább élnek a vallásos emberek

Böjt. Jótékony hatással van a hívek egészségére a rendszeres méregtelenítés. Egészségesebbek és tovább élnek a vallásos emberek - állítják a szakértők. A kutatás még gyermekcipőben jár, de máris számos érdekes következtetést vontak le a tudósok.

A vallásos életmód kedvező a hívők egészségére - állítja dr. Gintner Zénó élelmiszerkémikus, az Egészséges Táplálkozásért Egyesület alapító tagja. - Egy 25 ezer adventistát és 115 ezer nem vallásos embert vizsgáló amerikai elemzésből kiderült, hogy előbbiek tíz-tizenkét évvel tovább élnek, mint nem hívő társaik - mondja Gintner doktor. - Akik sok zsírt és húst fogyasztanak, azok esetében négyszer akkora a kockázata annak, hogy 30 és 50 éves koruk között elhunynak. Az adventisták vegetáriánusok, tartózkodnak a hústól és az élvezeti cikkek fogyasztásától. Emiatt kisebb a krónikus megbetegedések kialakulásának esélye. Egy izraeli felmérés kimutatta: a vallásos életformát követő zsidó ember egészségesebb társainál. A kóser étrendben nem szerepel tisztátalan állatok húsa. Nem csoda, hogy sokan vallási hovatartozásuktól függetlenül is kóser húst kínáló boltba járnak vásárolni, ha tehetik. Böjtot számos vallás hívei tartanak. A katolikus és a protestáns nagyböjt alatt (a húsvétot megelőző negyven napban) péntekenként, hamvazószerdán és nagypénteken tilos húst enni. E visszafogottságnak az egészségre gyakorolt hatása épp olyan csekély, mint az iszlámban kötelező 29-30 napos ramadán alatti böjté: teljes koplalással jár ugyan, de napkelte előtt csak két órával kezdődik, és napnyugtakor véget ér. A hinduk sokféle böjtjének megtartása nem kötelező.

A karthauzi és trappista keresztény szerzetesek a húsvétot megelőző negyven napban, illetve a karácsony előtti négy adventi hétben naponta egy szelet kenyeret és folyadékot fogyasztanak. Emésztőszervi panasz és vérnyomásprobléma ritkán fordul elő a körükben. A táplálkozástudomány erre egyetlen magyarázattal szolgál: a szerzetesek szervezete számára jótékony a rendszeres méregtelenítés, de nem élük át az önsanyargató diéták stresszes éhezését. (-net-)

Filiszteus templom romjai igazolják a Bibliát

Filiszteus templom romjait fedezték fel izraeli régészek Gat városában, amely a Biblia szerint Góliát szülőhelye volt.

Aren Maeir, a Bar Ilán Egyetem professzora 13 éve irányítja Izrael legnagyobb településdombja, a tel-cafiti lelőhely feltárását, amely Askelón és Jeruzsálem között félúton, a Kiriát Gat közelében található. Az idei ásatási szezonban a feltárásokban izraeli régészek mellett részt vettek ausztrál, amerikai, brit, holland, kanadai, lengyel, német, olasz, spanyol, svájci kutatók.

A templom és a helyszínen előkerült számos rituális rendeltetésű tárgy az i.e. 10. századból való. *"Ami a legérdekesebb, az a templom szerkezete, amelynek mennyezetét két központi oszlop támasztja. Ez emlékeztet Sámson jól ismert történetére, amely a Bírák könyvében olvasható. Eszerint Sámson halála előtti utolsó hőstettként ledöntötte Dágon isten templomának oszlopát, és az épület maga alá temette őt az ott mulatozó filiszteus főemberekkel együtt"* - magyarázta Aren Maeir, hozzátéve: a lelet azt jelentheti, hogy a Sámson történetében szereplő templomszerkezet tipikus volt a korabeli filiszteus városokban.

A feltárások során a régészek meggyőző bizonyítékokat találtak arra, hogy egy pusztító erejű földrengés rombolta le Gat épületeit az i.e. 8. században, amely Ámosz próféta könyvében szereplő leírásra emlékeztet. Az archeológusok a helyükről elmozdult és romba dőlt falakat tártak fel. *"Az épületek kártyavárként omlottak össze, ami arra enged következtetni, hogy a Richter skála szerinti 8-as erejű földrengés sújthatta a várost"* - emelte ki Aren Maeir.

További bizonyítékok kerültek elő, amelyek azt tanúsítják, hogy mint ez a Királyok II. könyvében szerepel, Gat városát hosszú ostrom után Hazael, Arám királya romboltatta le i.e. 830 táján. Találtak olyan leleteket is, amelyek azt támasztják alá, hogy Kánaánban az első filiszteus településeket i.e. 1200 körül létesítették.

(2010. augusztus 2. - MTI)

A Bibliát igazolhatja a leg-régibb héber felirat

Egy izraeli régész a Jeruzsálemtől délre fekvő Hirbet Kejafa ókori településen folytatott ásatásokon olyan cserépdarabra bukkant, amelyen feltételezése szerint az eddigi legrégibb héber felirat található. A felfedezés új fényt vet a Szentföld történetére, kultúrájára, népeire, arra az időszakra, amelyben a Biblia szerint Dávid király uralkodott a térségben.

A 3000 éves, elhalványult ötsoros szöveg egy megerősített település romjai közül került elő és az ásatást irányító Joszi Garfinkel, a Héber Egyetem archeológusa szerint ez annak lehet a bizonyítéka, hogy az ótestamentumi Dávid korában ezen a területen valóban létezett egy erős zsidó királyság. Más régészek azonban vitatják ezt az értelmezést, amelyet a kutató csütörtökön tett írásban is közzé. A polémia összefügg azzal a szélesebb kérdéskörrel, hogy vajon a Bibliában szereplő beszámolókat és földrajzi utalásokat szó szerint kell-e értelmezni.

Hirbet Kejafa a mai Bét Semes városának közelében található a történelmi júdeai hegyek lábánál, ez a térség valaha a hegylakó zsidók és ellenségeik, a partvidéki filiszteusok közötti határterület volt. A dombtetőről rálátni arra völgyre, ahol Dávid és a filiszteus óriás, Góliát nevezetes viadala lezajlott, és közel fekszik Góliát szülővárosához, a bibliai Gáthoz. A feltételezhetően héber feliratot tartalmazó 15x15 centiméteres cserépdarabot egy tízenéves önkéntes segítő találta az ásatás során feltárt épület kő mosóteknője és egyik lépcsője között. Később fedezték fel, hogy elhalványult ötsoros felirat látható rajta, a héber ábécét megelőző úgynevezett proto-kánaánita írás betűivel.

Az ugyanabban a közetrétegben talált más leletek C-14-es vizsgálata azt mutatta, hogy i.e. 1000 és 975 közötti emlékekről van szó - ez egybeesik a bibliai Dávid király jeruzsálemi királyságának aranykorával. Más tudósok már azonosítottak kisebb héber felirattörödékeket az i.e. 10. századból, de a cseréptörök, amely Garfinkel szerint talán egy üzenet vagy levél szövege, legalább 100-200 évvel korábbi.

A cseréptörököt jelenleg egy egyetemi pánccsészékben őrzik, a tudósok szerint hó-

napokba telhet a szöveg megfejtése. Néhány olyan szót már feltételesen értelmeztek, mint "bíró", "király" és "rabszolga". Nehezíti a feladatot, hogy ezt az írásmódot nemcsak a zsidók használták, és így nehéz biztosan megmondani, hogy héber vagy a térségben élő más népek nyelvén íródott a felirat. Garfinkel egy hárombetűs szóra alapozza meggyőződését, hogy héber szövegről van szó: a szó azt jelenti szerinte héberül, hogy tenni, csinálni, és csak ezen a nyelven létezik.

Amihaj Mazar, a Héber Egyetem egy másik archeológusa viszont úgy vélekedik, hogy csak azt lehet bizonyosra venni: protokánaánita írásról van szó. Amennyiben azonban Garfinkel állítása beigazolódik, az megerősíti azok érvelését, akik szerint a Biblia megbízható történelmi forrás, a zsidók pontosan adták át történeteiket, amelyek a többszáz évvel később íródott ótestamentum megőrkített a Bibliában. Ez annak bizonyítékát is jelentené, hogy a megerősített településen, amelyet 700 méter hosszúságban fal övez és amelybe 10 méter átmérőjű monumentális kapun lehetett bejutni, valószínűleg zsidók éltek.

(2008. október 30. - MTI)

Bibliai várost azonosítottak Izraelben

Megtalálták a korábban csak a Bibliából ismert Netaim városát, amelynek eddig pontos helye rejtély volt a szakemberek előtt.

A település azonosítása egy másik városhoz való közelsége, és [egy korábbi felfedezés](#) miatt vált lehetségessé. A kutatók szerint Netaim városát így a Hirbet Kejafa mellett felfedezett romok alkothatták, a mai Bét Semes városának közelében, a történelmi júdeai hegyek lábánál, ez a térség valaha a hegylakó zsidók és ellenségeik, a partvidéki filiszteusok közötti határterület volt. A dombtetőről rálátni arra völgyre, ahol Dávid és a filiszteus óriás, Góliát nevezetes viadala lezajlott, és közel fekszik Góliát szülővárosához, a bibliai Gáthoz.

A helyszínen talált cseréptörödékek és azok feliratai egyes szakértők szerint arra utalnak, hogy a város más Dávid király idejében is lé-

tezhetett. Hirbet Kejafát a régészek korábban Saraimmal, azaz a két kapu városával azonosították, ugyanis az erőd romjai között két nagyobb kapu maradványai is előkerültek. A kutatók most viszont már úgy látják, hogy Netaimról van szó, amit az Ótestamentumban is emlegetnek (Ezek voltak a fazekasok, és Netaimban és Gederában laktak. A királlyal laktak ott, az ő dolgáért. Krónika I. könyve 4:23., Károli Gáspár ford.).

Gerson Galil, a Haifai Egyetem kutatója szerint a városban fazekasok éltek, akik a filiszteusokhoz közel egy nagyon fontos adminisztratív központot működtettek.

(2010. március 24. Live Science)

Ami fontos

Nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van. Nekem sok harcom van ezzel az isteni kijelentéssel. Nem elméletben, hiszen belátom, hogy Alkotónk ismeri leginkább, hogy mit rejt a lélek. Sokkal inkább a gyakorlatban.

Milyen világban élek? Ha ugyanazt a terméket kétféle csomagolásban is kaphatom a boltban, azt veszem le inkább a polcra, amelyiknek meggyerőbb a külseje. Figyelek a megjelenésemre, mert ez is egyfajta üzenettel bír, hogy mennyire vagyok ápolat, milyen öltözetben jelenek meg valahol. Való igaz, azt nézem, ami a szemem előtt van. A kérdés az, hogy nézek, illetve látok mást is?

Vajon igaza van-e az olyan sokat idézett gondolatnak, amit a megszelídített róka mond a kishercegnek? "Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan." Ez csak féligazság, még ha közkedvelt is. Azt sugallja számomra, hogy csak hallgass a vágyaidra, érzelmeidre, szükségleteidre, azok majd segítenek jól látni. Ám saját belsőm félrevezethet. Jól látni csak Istenem segítségével tudok. Tudod, ha leülök, vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat - vallja meg a zsoltáros (Zsolt.139:2.). Ő az, aki már a szándékodat, az indítékaimat is látja.

Örölnél, ha belelátnál az emberi szívekbe? Én mint lelkipásztor minden bizonytalannal használnék. De azt is gondolom, hogy ez az ajándék hamar teherré válna számomra. Túl sokat látnék. Egyrészt a hatalmas információmennyiség, másrészt az addig gondosan rejtgetett szándékok megismerése sokkolna. Meglátnám, amit Jeremiásnak mutatott meg az Úr: Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?! (Jer.17:9.). Istenem inkább, ha alkalmasnak talál rá, egy olyan "szemüveget" ad rám, amivel azt fogom meglátni, ami a segítségnyújtáshoz szükséges, és azt pedig szeretettel elrejt, ami elrettentene a feladattól.

Az idős Sámuelnek a feladata az, hogy másodszor is királyválasztásban segédkezzen. Az Úr ugyanis elvetette Sault, új király felkenésére ad parancsot. Ki lesz ez az új király? Isten Sámuel előtt sem leplezte le egészen tervét. Csak annyit mondott el neki, amennyire a következő lépés megtételéhez szükség volt. Választása a betlehemi Isai egyik fiára esett. De melyik legyen az? Abinádáb, Sammá, vagy a többiek közül valaki? Isten emlékezteti, hogy nem az a fontos, amit lát az ember. A mezőn juhokat őrző legkisebb fiú, Dávid a legalkalmasabb. Azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcséket, és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében erőtlének, hogy megszégyenítse az erőseket. (1.Kor.1:27.)

Te kit választanál? Mert választunk naponta. Megválasztjuk, hogy kivel beszélgetünk, és kit kerülünk el. Kire nézünk, és ha lehet, kinek kerüljük a tekintetét. Vagy van kedves szavunk azokhoz is, akik hozzánk nem azok? Megérzi a sebzett szívű, hogy nem szükséges tüskékkel szurkálnia, mert te szeretettel jössz, segíteni akarsz? Meglátja az egykedvű, hogy szelíd, de határozott fellépésed épp az ő érdekében, szíve felébresztése miatt történik?

Lássa meg, hogy te tudod, nem az a fontos, amit lát az ember! Érezze meg, hogy te látod, ami beljebb van, mint a félrevezető felszín! Mert Isten maga is láthatatlan, mégis ott van, és te látod őt a másik emberben.

(Sinka Csaba – BH.)

Vidám percek

A világon a leggyorsabban növekvő vallásos szekta tagjai a Hetednapos Távolaradókhoz tartoznak

A mennyország kapujában egy új jelentkező áll Péter asztala előtt. Péter ezt mondja neki:

- 100 pont kell a belépéshez, mit tudsz felmutatni?
 - Hát kérem, én minden vasárnap ott ültem az első padban az istentiszteleten...
 - Nagyon derék, 1 pont.
 - ééés szolgáltam az énekkarban....
 - Szép, még 1 pont.
 - no ééés mindig dobtam bőven a perselybe...
 - Jóó, még 1 pont.
 - Háát, bizonyítást tettem a munkahelyemen...
 - Ó, még 1 pont.
- Erre kétségbeesetten:
- Uram Jézus, segíts, én ide magamtól sose jutok be!!
 - OK! 96 pont, mehatsz befelé!

Volt egyszer egy szórakozott professzor, aki annyira elmerült a munkájában, hogy a legegyszerűbb dolgokat is elfelejtette. Egy reggel a felesége azt mondta neki: „Henry, ne felejtsd el, hogy ma elköltözünk. Beteszek egy cetlit a zsebedbe, nehogy elfelejtsd!”

A nap végén emberünk hazatért. Kinyitotta a bejárati ajtót, és teljesen üresen találta a lakást. Feldúltan kiment az utcára, és leült a járdaszegélyre. Egy fiú ment oda hozzá, akit megkérdezett: „Fiacskám! Nem tudod, hogy azok az emberek, akik itt laktak, hova mentek?”

A fiú így felelt: „Dehogynem, apa! Anya küldött, mert azt gondolta, hogy úgyis elfelejted!”

Amikor a NASA elkezdett asztronautákat küldeni az űrbe, hamarosan rájöttek, hogy a golyóstoll nem működik gravitáció nélkül. Hogy megküzdjenek ezzel a súlyos problémával, NASA kutatók kifejlesztettek egy olyan tollat, ami ír gravitáció nélkül, fejjel lefelé, víz alatt, és majdnem minden felületen, mint pl. üvegen, valamint fagypontra és 300°C között bármilyen hőmérsékleten. Mindez egy évtizedbe és 12 milliárd dollárba került. Az oroszok ceruzát használtak.

Ki az abszolút hiú horgász?

Aki kizárólag tükörpontyra horgászik.

Ki az abszolút bizalmatlan?

Aki kézfogás után megszámolja, hogy megvannak-e az ujjai.

Ki az abszolút igaz barát?

Aki alaposan ismer téged, ennek ellenére szeret.

Ki az abszolút peches ember?

Aki magába roskad, és melléiesik.

Fakanál

Körösi harcsapaprikás

Hozzávalók: 1,2 kg harcsa; 2 fej vöröshagyma; 10 dkg zsír; 2 csapott ek. pirospaprika; 2 zöldpaprika; 1 paradicsom; 1 fél babérlevél; 1 mokkáskanál-hegynyi őrölt majoránna; őrölt kömény; szárított kakukkfű; só (1-2 csilipaprika nem rontja el)

Elkészítése: A felaprózott hagymát olajon megpirítjuk, majd beleszórjuk a pirospaprikát. Ezután hozzáadjuk a felszeletelt paradicsomot, paprikát, és az összes fűszert. Felöntjük egy kevés vízzel, majd így pároljuk. Negyed óra elteltével átpasszírozzuk (én összeturmixoltam, így jó sűrű szaftot kaptam), majd beletesszük a felszeletelt harcsát. Így tovább főzzük, majd ha a hal is teljesen megpuhult, kínálhatjuk is.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden pénteken 18,00 órától, vasárnap 9 órától 10 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: Minden csütörtök 19,30 és Vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Istentiszteletek előtt 9.00 órától 10 óráig

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő:

Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő:

Lesták Károly lestakk@ps.hu

